

ZYCIĘ OLSZTYŃSKIE

Nr 28

B

WTOREK, 2 LUTEGO 1954 ROKU

CENA 20 gr

Gospodarka radziecka osiągnęła nowy sukces Zwycięska realizacja planu rozwoju w 1953 r. Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR

Centralny Urząd Statystyczny przy Radzie Ministrów ZSRR opublikował komunikat o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w 1953 roku. W komunikacie czytamy m.in.:

WYKONANIE PLANU PRODUKCJI W PRZEMYSŁE

Roczny plan globalnej produkcji przemysłowej wykonany został w 101 proc. Poszczególne ministerstwa wykonały roczny plan produkcji globalnej w sposób następujący:

(procent wykonania planu rocznego na rok 1953)

Ministerstwo Hutnictwa — 99; Ministerstwo Przemysłu Węglowego — 99,4; Ministerstwo Przemysłu Naftowego — 100,9; Ministerstwo Przemysłu Chemicznego — 102; Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrycznego — 102; Ministerstwo Budowy Maszyn — 102; Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Maszyn Ciężkich — 98; Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych ZSRR — 99; Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR — 93; Ministerstwo Artykułów Przemysłowych Powszechnego Użytku ZSRR — 104; Ministerstwo Przemysłu Artykułów Zwrotnościowych ZSRR — 100,5; Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Komunikacji — 104; Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Kultury ZSRR — 104; Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR — 102; Ministerstwa Przemysłu Miejsowego i Przemysłu Opalowego oraz Ministerstwa Przemysłu Miejsowego Republiki Związanych — 104; Spółdzielczość Rzemieślnicza — 103.

Produkcja globalna całego przemysłu ZSRR wzrosła w 1953 r. w porównaniu z rokiem 1952 o 12 proc., a w porównaniu z 1950 r. — o 45 proc.

W roku ubiegłym Rząd powziął szereg uchwał zmierzających do realizacji radykalnego wzrostu produkcji artykułów powszechnego użytku w celu znacznego podniesienia dobrobytu materialnego narodu.

W wyniku powyższego gwałtownie przyspieszyła produkcja artykułów konsumpcyjnych. W 1953 r., a zwłaszcza w drugim półroczu, w szybszym tempie niż w 1952 r. oraz szybciej niż przewidywał początkowo plan na rok 1953. O ile w 1952 r. produkcja tych gałęzi wzrosła o 10,5 proc., to w 1953 roku wzrosła — 116; masło — 103; artykuły mleczarskie — 109; tłuszcze roślinne — 116; ser — 116; cukier — 112; mydło — 111; wino gronowe — 124.

W roku 1953 wzrosła m. in. znacznie produkcja towarów w asortymentach cieszących się zwiększonym, popytem ze strony ludności.

W roku 1953 gospodarka narodowa ZSRR zgodnie z państwowym planem zapożyczenia otrzymała znacznie więcej niż w roku 1952 surowców, materiałów, opału, energii elektrycznej i urządzeń.

Obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej wyniosło w 1953 r. przeszło 5 proc.

WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Produkcja niektórych ważniejszych wyrobów przemysłowych zwiększyła się w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. w sposób następujący:

(Produkcja w 1953 r. w procentach w porównaniu z produkcją w 1952 r.)

surowka — 109; stal — 110; wyroby walcowane — 110; cynk — 113; ołów — 122; węgiel — 106; ropa naftowa — 112; energia elektryczna — 113; turbiny parowe 140; wielkie turbiny wodne — 135; turbogeneratory — 147; lokomotywy elektryczne — 134; lokomotywy dalekobieżne — 263; lokomotywy elektryczne dalekobieżne — 134; wagony towarowe dalekobieżne — 103; samochody ciężarowe — 111; samochody osobowe — 130; autobusy — 127; motocykle — 137; łożyska kulkowe i rolkowe — 115; obrabiarki do skrawania metali — 114; urządzenia dla przemysłu chemicznego — 124; traktory — 113; kombajny zbożowe — 102; plugi traktorowe — 101; kosiarzki samobieżne — 146; kombajny do sprzętu lnu — 107; kombajny do sprzętu buraków — 150; soda kaustyczna — 115; soda kalcynowana — 119; nawozy sztuczne — 109; kauczuk syntetyczny — 113; cegła — 112; domy standardowe — 109; tkaniny bawełniane — 105; tkaniny lniane — 112; tkaniny wełniane — 109; tkaniny jedwabne — 178; obuwie skórzane — 109; Ministerstwo Artykułów Przemysłowych Powszechnego Użytku ZSRR — 104; konfekcja — 103; rowery — 115; odbiorniki radiowe — 127; aparaty telewizyjne — 225; zegarki — 122; aparaty fotograficzne — 109; lodówki domowe — 159; meble — 114; mięso — 112; wyroby masar-

skie — 116; masło — 103; artykuły mleczarskie — 109; tłuszcze roślinne — 116; ser — 116; cukier — 112; mydło — 111; wino gronowe — 124.

W roku 1953 wzrosła m. in. znacznie produkcja towarów w asortymentach cieszących się zwiększonym, popytem ze strony ludności.

W roku 1953 gospodarka narodowa ZSRR zgodnie z państwowym planem zapożyczenia otrzymała znacznie więcej niż w roku 1952 surowców, materiałów, opału, energii elektrycznej i urządzeń.

Obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej wyniosło w 1953 r. przeszło 5 proc.

STOSOWANIE NOWEJ TECHNIKI W GOSPODARCE NARODOWEJ

W 1953 roku pracowano we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej nad rozwijaniem i stosowaniem nowej techniki.

Radziecki przemysł budowy maszyn stworzył w 1953 roku około 700 nowych, niezmiernie ważnych typów i rodzajów maszyn i mechanizmów, które zapewniają dalszy postęp techniczny gospodarki narodowej.

Dokonano znacznej pracy w zakresie automatyzacji i mechanizacji produkcji oraz stosowania nowych procesów technologicznych. Tak więc np. w przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Hutniczego trwały w dalszym ciągu prace nad automatyzacją reżimu cieplnego wielkich pieców i pieców martenowskich. Nastąpił dalszy rozwój produkcyjnych procesów technologicznych, zwiększających wydajność agregatów hutniczych. Opanowano produkcję znacznej liczby nowych gatunków stali, stopów metali żelaznych i nieżelaznych, jak również nowych profili wyrobów walcowanych.

W kopalniach Ministerstwa Przemysłu Węglowego kontynuowano prace nad mechanizacją najbardziej pracochłonnych procesów wydobywania węgla. Zakres prac zmechanizowanych zwiększył się w 1953 roku w porównaniu z 1952 rokiem w ładowaniu węgla na ścianach — o 18 proc., w ładowaniu węgla i kamieni w toku podstawowych prac przygotowawczych — o 17 proc.

Stopień uzbrojenia w energię elektryczną w przemyśle w przeliczeniu na jednego robotnika zwiększył się w 1953 roku o 7 proc. w porównaniu z 1952 rokiem.

We wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej wzrosła się aktywność wynalazczości i racjonalizacji. Liczba wynalazków, usprawnień technicznych i wniosków racjonalizatorskich, wprowadzonych w 1953 r. do przemysłu, budownictwa i transportu wyniosła ponad 8500.000.

ROLNICTWO

Obszar zasiewów w 1953 roku zwiększył się w porównaniu z rokiem 1952 o 1.400 tys. ha, przy czym obszar zasiewów najcenniejszej roli — pszenicy — pszenicy wzrósł o

2 miliony hektarów. Zwiększył się również obszar zasiewów buraka cukrowego, roślin oleistych, ziemniaków, warzyw, a także obszar zbiorów traw wieloletnich i innych roślin. Mimo, iż w szeregu okręgów ZSRR warunki meteorologiczne były niekorzystne, faktyczne zbiory zbóż w 1953 roku są niemal równe faktycznym zbiorom 1952 roku.

W porównaniu z 1952 rokiem zwiększyły się faktyczne zbiory bawełny, buraka cukrowego, słonecznika, warzyw i upraw basztanowych. Ziemniaków zebrano w przybliżeniu tyleż, co w roku 1952.

Zgodnie z uchwałą wrzesniowego plenum KC KPZR „W sprawie środków zmierzających do dalszego rozwoju rolnictwa w ZSRR”, już w 1953 roku udzielono rolnictwu znacznej pomocy.

W 1953 roku wzrosła i umocniła się materiałowo — techniczna baza rolnictwa. W roku ubiegłym rolnictwo otrzymało 139 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), 18 tys. traktorów do uprawy międzyrzędowej, 41 tys. kombajnów zbożowych, w tym 22 tys. kombajnów samobieżnych, 69 tys. samochozów ciężarowych i ponad 2 miliony narzędzi do uprawy ziemi, siewników, maszyn do sprzętu i innych maszyn rolniczych, jak również maszyn i urządzeń dla ferm hodowlanych.

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 wzrosła i umocniła się materiałowo — techniczna baza rolnictwa. W roku ubiegłym rolnictwo otrzymało 139 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), 18 tys. traktorów do uprawy międzyrzędowej, 41 tys. kombajnów zbożowych, w tym 22 tys. kombajnów samobieżnych, 69 tys. samochozów ciężarowych i ponad 2 miliony narzędzi do uprawy ziemi, siewników, maszyn do sprzętu i innych maszyn rolniczych, jak również maszyn i urządzeń dla ferm hodowlanych.

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

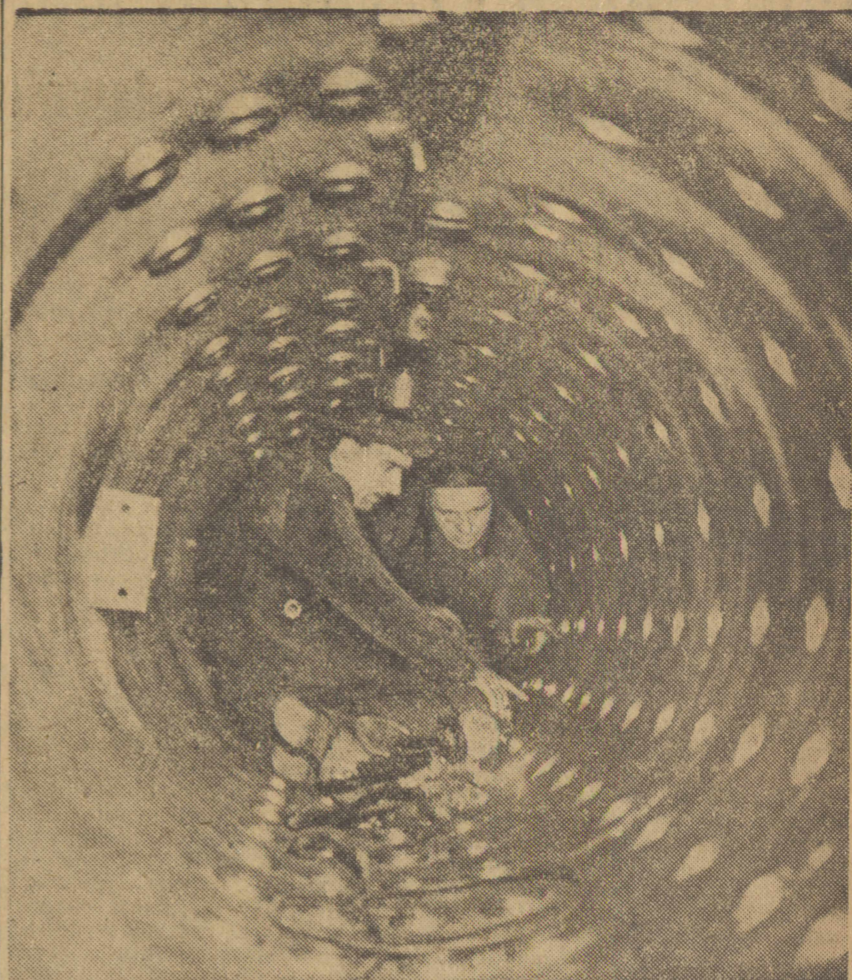
W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

W roku 1953 kolchozy i sowchozy otrzymały ponad 6 milionów ton nawozów sztucznych, czyli o 15 proc. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Prace jesienne związane z siewem ozimim i przygotowaniem gleby pod zasiew upraw jarych w 1954 r. przeprowadzono w kolchozach i sowchozach w krótszym i bardziej

Ciepło i prąd z Żerania

Za kilkanaście dni gotów będzie pierwszy kotłowni w elektrociepłowni „Żerania” w Warszawie, rozpoczną się wtedy próby techniczne. „Żerania” — z pierwszego bloku energetycznego — da prąd już w lipcu bież. roku. Na zdjęciu: fragment montażu tzw. walczaka węglowego — w bębnie pracują monterzy Marian Kościak i Jan Nawrot.

Foto — Wł. Piotrowski.

Wysokie odznaczenia dla personelu szpitala PCK w Korei

Niedawno powróciła z Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej ekipa pracowników polskiej służby zdrowia, która stanowiła personel szpitala Polskiego Czerwonego Krzyża w Korei. 30. I w Ministerstwie Zdrowia w Warszawie odbyła się uroczystość dekoracji wysokimi odznaczeniami państwowymi członków personelu szpitala PCK — lekarzy, pielęgniarek, felczyków i pracowników administracyjnych, którzy w okresie działań wojennych i po zawarciu rozejmu nieśli pomoc ofiarom wojny.

Dekoracji dokonał minister Zdrowia dr Jerzy Sztachelski. Wyraził on odznaczeniem w imieniu rządu Pol-

skiej Rzeczypospolitej Ludowej podziękowanie za ich ofiarną pracę oraz stwierdził, że godnie reprezentowali w Korei naród polski i polską służbę zdrowia, z honorem wypełniając swe zadania.

Następnie min. Sztachelski wręczył odznaczenia kilkudziesięciu pracowników szpitala. Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał dyrektor szpitala — dr Wojciech Więcho, Krzyż Oficerski — dr dr: W. Barcikowski, J. Grenia, E. Kowalski, J. Miller, Stefania Soniew oraz M. Strumiński.

Wśród odznaczonych Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski znajdują się m. in.: pielęgniarka operacyjna K. Błauciak, pielęgniarka Jadwiga Szymaniak i Bronisław Zachara — felczer.

Złote Krzyże Zasługi przyznano m. in. prodymuszowi kierownikowi M. Magierze i W. Spychalskiemu oraz magazynierowi szpitala, znanemu literatowi — Andrzejowi Braunowi.

Min. Sztachelski podejmował następnie odznaczonych lampką wina.

Okolo pół miliona par pończoch wyprodukowano dodatkowo na cześć II Zjazdu

Ponad 427,5 tys. par pończoch i skarpet, w tym znaczną ilość nowych rodzajów, wyprodukowały już ponad swoje zadania w czynnie przedzjazdowym zalogi zakładów przemysłu pończosznego w całym kraju. W ciągu półtora miesiąca realizacji czynu przedzjazdowego odsetek pończoch i skarpet i gatunku w skali całej branży podniósł się o 2,5 procent.

Szczególnie duże osiągnięcia w podniesieniu jakości produkcji uzyskali

robotnicy Północno-Lódzkiej Zakładów Pończosznicych. Wyполнили na to przystąpienie większości pracowników, a przede wszystkim członków dozoru technicznego, do współzawodniczenia pod hasłem: „O wyższą jakość, trwałość i estetykę produkcji!” — zainicjowanego przez Saja, Sygdyńską, Morawskiego i Góreckiego.

Nie zrozumieli natomiast znaczenia walki o podniesienie jakości produkcji członkowie dozoru technicznego oraz aktywi związkowy Zakł. Przem. Pończ. im. M. Buczka. Nie zapewnili oni robotnikom właściwych warunków pracy, a wskutek tego nie rozwija się współzawodnictwo o podniesienie jakości wytwarzanych pończoch. Większość pończoch steelonowych produkowanych w ZPP im. Buczka, to pończochy II, III i IV gatunku.

Niedociągnięta w ZPP im. Buczka stanowią jeden z nielicznych wyjątków. Olbrzymią większość załóg zakładów przemysłu pończosznego, ze swym aparatem technicznym na czele, wyciągnęła z uchwał IX Plenum właściwe wnioski i po wykonaniu uprzednio podjętych zobowiązań podejmuje obecnie nowe.

Szczególnie cenne zobowiązania podjęli robotnicy ZPP im. Jurczaka w Łodzi, którzy przekroczyli mają planowaną na I kwartał br. produkcję o przeszło 14 tys. par pończoch steelonowych. Postanowili oni jednocześnie podnieść ilość towarów I gatunku.

Upadek rządu Fanfaniego we Włoszech

RZYM (PAP). — Na sobotnim posiedzeniu Izby Posłów chrześcijańsko-demokratyczny rząd Fanfaniego, który istniał zaledwie 12 dni, został obalony. Za rządem głosowało 260 posłów, przeciwko rządowi — 303, a 12 posłów wstrzymało się od głosu.

Po ogłoszeniu wyników głosowania w Izbie Posłów A. Fanfani, wobec tego, że Izba odmówiła mu votum zaufania, udał się do prezydenta Republiki, aby podać się do dymisji wraz ze swym rządem.

EDDA WERFEL

Wysuwanie kandydatów do Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP). — W miastach i wsiach Związku Radzieckiego rozpoczęły się w atmosferze ogromnego entuzjazmu patriotycznego zebrania przedwyborcze, poświęcone wysuwaniu kandydatów do Rady Najwyższej ZSRR. Naród radziecki demonstrował znow swą niewzruszoną jedność moralną i polityczną, swę zespolenie się wokół Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Artykuły wstępne dzienników moskiewskich poświęcone są tym zebraniom. „Prawda” podkreśla, że na zebraniach przedwyborczych w Moskwie wysunięto entuzjastycznie kandydaty do Rady Najwyższej ZSRR szeregu przywódców Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego. Kandydują G. M. Malenkow, W. M. Mołotow, M. S. Czerwuszczy, K. J. Woroszyłow, M. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan, M. Z. Saburow i M. G. Pierwuchin. Jako kandydat na delegatów do Rady Najwyższej ZSRR wysunięci zostali ponadto w różnych okręgach Moskwy i okolicy moskiewskiej znany nowator produkcji tokarz P. B. Bykow, przewodniczący produkcyjnego kolchozu N. I. Puzanczkow, prezes Akademii Nauk ZSRR A. N. Nesmiejanow, artystka ludowa ZSRR A. K. Tarasowa.

Wysuwanie kandydatów do Rady Najwyższej ZSRR — podkreśla „Prawda” — odbywa się na podstawie najdemokratyczniejszej ordynacji wyborczej zapewniającej swobodne wyrażenie woli narodu. Kandydaty zgłaszane są w warunkach ścisłej współpracy robotników, chłopów i inteligencji w atmosferze ich wzajemnego zaufania i przyjaźni. Towarzyszy temu dalszy wzrost aktywności politycznej i produkcyjnej ludzi radzieckich, rozwijanie socjalistyczne-

go współzawodnictwa o dalsze umocnienie potęgi ekonomicznej ojczyzny radzieckiej. Przygotowania do wyborów odbywają się również pod znakiem dalszego umocnienia obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, zacieśniania się przyjaźni i współpracy między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową i krajami demokracji ludowej.

Nasz specjalny wysłannik telefonuje z Berlina:

W sztuce — i w polityce...

Amerykańskie konferencje prasowe po posiedzeniach ministrów spraw zagranicznych odbywają się w budynku Akademii Sztuk Pięknych. Nie więc dziwnym, iż rzecznik amerykański przemawiał przez kilka dni na te ściany, ozdobione jakimiś obrzymimi, kubistycznymi bohomażami. Ale wystarczyło, by korespondent „New York Times” napisał, że te bohomaże mają lekkie podobieństwo do Hitlera, a natychmiast je zdjęto. Widocznie rzecznik amerykański chciał uniknąć tej przykrej analogii — cóż, kiedy w polityce znacznie trudniej zatrzeć jej ślady, niż w Akademii Sztuk Pięknych.

Wróćmy jednak do gmachu Rady Kontroli, gdzie w chwili, gdy piszę te słowa, toczy się dyskusja nad dwoma wnioskami: nad wnioskiem ministra Mołotowa o dopuszczenie do konferencji przedstawicieli rządu NRD i rządu bońskiego, oraz nad wnioskiem ministra Edena w sprawie zjednoczenia Niemiec i traktatu pokojowego, przy czym punktem wyjścia i osią planu Edena są tzw. „wolne wybory”.

Prasa adenauerowska wyrażając — rzecz charakterystyczna — zadowolenie z faktu, że ministrowie mocarstw zachodnich odmówili wysłuchania przedstawicieli zarówno Niemiec zachodnich jak i Niemiec wschodnich, wychylała zarazem plan Edena, którego celem jest w istocie rzeczy utrzymanie reżimu bońskiego i rozciągnięcie go na całe Niemcy.

Powinniśmy dążyć do tego, by Niemcy odrodziły się jako jednolite i niezawisłe, demokratyczne i pokój miłujące państwo

Oświadczenie min. Mołotowa na konferencji 4

BERLIN (PAP). 30 ub.m. odbyło się szóste posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, na którym przewodniczył min. G. Bidault.

Cztery ministrowie omawiali w dalszym ciągu propozycję delegacji radzieckiej dotyczącą zaproszenia przedstawicieli Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej do udziału w dyskusji nad drugim punktem porządku dziennego — „Problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa Europy”.

Minister Bidault zapytał, czy ministrowie życzą sobie zabrać głos w sprawie propozycji radzieckiej dotyczącej zaproszenia przedstawicieli obu części Niemiec.

Minister A. Eden oświadczył, że nie uważa za celowe zapraszać przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich.

Minister W. M. Mołotow stwierdził, iż przyjmując do wiadomości oświadczenie min. Edena, lecz uważa za konieczne podkreślić, że delegacja radziecka pozostaje na swym stanowisku, uważając, iż należy zaprosić na konferencję przedstawicieli Niemiec wschodnich i zachodnich oraz wysłuchać ich zdania na temat problemu niemieckiego.

Dulles oświadczył, że podtrzymuje pogląd wypowiedziany na poprzednim posiedzeniu. Nie jestem — powiedział on — zwolennikiem propozycji p. Mołotowa, by zaprosić tutaj przedstawicieli Niemiec wschodnich i Republiki Federalnej. Sekretarz stanu USA dodał, że rząd Niemiec zachodnich sam nie wyraził pragnienia, by zaproszono go na konferencję ministrów spraw zagranicznych.

Bidault oświadczył, że „celowe będzie zacząć z zaproszeniem przedstawicieli Niemiec zachodnich i wschodnich do czasu aż utworzony zostanie rząd niemiecki, który mógłby reprezentować cały naród niemiecki”. Następnie Bidault jako przewodniczący zaproponował podjęcie dalszej dyskusji nad drugim punktem porządku dziennego: „Problem niemiecki i zadania zapewnienia bezpieczeństwa Europy”.

PLAN EDENA

Eden oznajmił, że już na poprzednim posiedzeniu poczynił pewne uwagi na temat drugiego punktu porządku dziennego i wniósł pewne propozycje. Nie mogę — stwierdził Eden — nic do tego dodać.

Jak wiadomo, Eden zaproponował na poprzednim posiedzeniu brytyjski plan zjednoczenia Niemiec, który przewiduje następujące „stadia”: tzw. „wolne wybory” w całych Niemczech pod kontrolą czterech mocarstw okupacyjnych na podstawie ordynacji wyborczej opracowanej przez cztery mocarstwa; zwolnienie wybranego w ten sposób zgromadzenia narodowego dla opracowania konstytucji, w oczekiwaniu na którą miałyby nadal funkcjonować na zachodzie władze bońskiej Republiki Federalnej, a na wschodzie władze Niemieckiej Republiki Demokratycznej; utworzenie rządu ogólnoniemieckiego zgodnie z konstytucją zatwierdzoną przez zgromadzenie narodowe i przekazanie temu rządowi pełnomocnictw zarówno rządu Republiki Federalnej jak i rządu NRD; rokowania w sprawie zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, w których imieniu powinni występować wspomniany rząd ogólnoniemiecki.

Plan wyszczególniony przez Edena głosi, że w ciągu wszystkich tych „stadiów” utrzymują się w tej czy innej formie funkcje kontrolne mocarstw okupacyjnych, a wojska obecne pozostają na terytorium Niemiec. Nic jednak nie powiedziano o tym, kiedy i w jaki sposób skończy się okupacja Niemiec.

Następnie zabrał głos W. M. Mołotow i złożył następujące oświadczenie:

Oświadczenie min. Mołotowa

Niech mi wolno będzie poczynić na razie tylko wstępne uwagi.

Wczoraj wysłuchaliśmy ciekawego przemówienia p. Edena, jak również otrzymaliśmy obszerny tekst propozycji, które wniósł p. Eden. Oczywiście jest, że musimy uważnie przestudiować i jeden i drugi dokument.

Delegacja radziecka uważa za rzecz ważną wysłuchanie opinii również innych kolegów w sprawie Niemiec.

O tym, czy aprobują oni tezy wysłużone przez p. Edena, na razie nie wiemy. Albo też mają oni inne plany rozpatrzenia i rozwiązania problemu niemieckiego. Oczekujemy z zainteresowaniem oświadczeń p. Bidault i p. Dullesa w tej sprawie.

Z korespondencji dyplomatycznej między rządami Francji, Anglii i USA z jednej strony a Zw. Radzieckim z drugiej strony wiemy już, że specjalne znaczenie przywiązuje państwa zachodnie do sprawy tzw. wolnych wyborów w Niemczech. Pan Eden także mówił głównie na ten temat. Doniosłość tego problemu nie należy pomniejszać.

Rząd radziecki przywiązywał zawsze wielką wagę do przeprowadzenia wolnych wyborów w całych Niemczech. Wolne wybory w całych Niemczech są konieczne dla zapewnienia trwałego zjednoczenia obu części Niemiec na demokratycznych i pokojowych zasadach.

Nie przynikamy oczu na fakt, że w pominięciu zagadnienia wolnych wyborów w Niemczech punkt widzenia Zw. Radzieckiego nie jest identyczny pod pewnymi względami z punktem widzenia mocarstw zachodnich.

Wydaje się nam, że w danym wypadku Zw. Radziecki bardziej niż trzy mocarstwa zachodnie interesuje

sobą zapewnienia, że te zjednoczone Niemcy będą Niemcami pokojowymi.

Po złożeniu tego deklaracyjnego oświadczenia Dulles przeszedł do sprawy konkretnych sposobów rozwiązania problemu niemieckiego. Oświadczył on, że aprobuje plan wysunięty przez Edena oraz uważa, że plan ten jest „jasny, rozsądny i słuszny”. Dulles podkreślił, że w toku wymiany poglądów mogą być wysunięte propozycje dotyczące pewnych zmian szczegółów planu Edena. Można będzie rozważyć te propozycje — oświadczył Dulles. — Jednakże jeśli chodzi o całość, to podpisuję się pod propozycją brytyjską.

Następna część swego przemówienia Dulles poświęcił próbom udowodnienia, że tzw. „wolne wybory” przewidziane w planie Edena mogą rzekomo zapewnić narodowi niemieckiemu rzeczywiste wyrażenie jego woli.

Następnie zabrał głos min. Bidault. Bidault oświadczył, że aprobuje zasadnicze wytyczne planu Edena. Utrzymywał on, że ten plan zmierza rzekomo do przywrócenia jednoci Niemiec.

Gdy Bidault zakończył precyzowanie swego stanowiska, Eden oznajmił, że na następnym posiedzeniu odpowie na uwagi ministrów w sprawie swego planu.

Gospodarka radziecka osiągnęła nowy sukces

POCZĄTEK NA STR. 1

odpowiednim ze względów agrotechnicznych czasie aniżeli w latach ubiegłych.

Ośrodek maszynowo - traktorowe wykonywały w 1953 roku o 17 proc. więcej robót rolnych w kołchozach aniżeli w roku 1952. W roku ubiegłym wykonywały swoim taborem traktorowy i maszynowy 80 proc. wszystkich podstawowych prac polowych w kołchozach.

W kołchozach i sowchozach stosowano na szerszą niż dotychczas skalę energię elektryczną do mechanizacji precyzyjnych procesów produkcyjnych w uprawie roli i w fermach hodowlanych.

Pogłowie zwierząt gospodarskich, stanowiących własność społeczną w kołchozach, było według stanu na dzień 1 października 1953 r. większe aniżeli 1 października 1952 r., a mianowicie krów o 8 procent, owiec — o 9 proc. i trzody chlewnej — o 10 proc. Pogłowie zwierząt gospodarskich w sowchozach zwiększyło się w okresie od 1 października 1952 r. do 1 października 1953 r. jak następuje: krów o 9 proc., owiec — o 11 proc. i trzody chlewnej — o 8 proc.

W celu wzmożenia pomocy agrotechnicznej i zootechnicznej dla kołchozów skierowano do końca 1953 r. do ośrodków maszynowo - traktorowych dla obsługi kołchozów przeszło 100 tys. agronomów i zootechników.

WZROST PRZEWOZÓW W TRANSPORCIE KOLEJOWYM, WODNYM I SAMOCHODOWYM

Roczny plan przewozu towarów w transporcie kolejowym w 1953 roku został wykonany z nadwyżką. W porównaniu z 1952 rokiem przewóz towarów wzrósł o 7 proc. Łączny plan przebiegłowego załadunku dziennego wykonany został przez koleje w 101 proc.

Wykonano również z nadwyżką — jak stwierdza komunikat — roczny plan przewozu towarów w transporcie morskim i rzeczonym.

Przewóz towarów w transporcie samochodowym zwiększył się w 1953 roku o przeszło 13 proc. w porównaniu z rokiem 1952.

WZROST BUDOWNICTWA INWESTYCYJNEGO

Inwestycje państwowe w gospodarce narodowej w roku 1953 wyniosły 104 proc. w stosunku do 1952 roku. W porównaniu z 1952 rokiem zwiększyły się inwestycje w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, w elektrowniach, w przemyśle budowy maszyn, w przemyśle opalowym, chemicznym, leśnym i papierniczym, w produkcji materiałów budowlanych i w innych gałęziach ciężkiego przemysłu. Inwestycje państwowe w budownictwie przedsiębiorstw przemysłowego lekkiego i spożywczego, dokonane w ciągu roku, były o 8 proc. wyższe od inwestycji roku poprzedniego, przy czym w drugim półroczu zwiększyły się o 10 proc., w porównaniu z analogicznym okresem 1952 roku. W 1953 roku oddano do użytku około 300 nowych państwowych zakładów przemysłowych, przeznaczonych do produkowania artykułów powszechnego użytku. Inwestycje w budownictwie przedsiębiorstw handlowych zwiększyły się w 1953 roku o 35 proc., przy czym w drugim półroczu — o 48 proc.

Inwestycje w budownictwie dla celów kulturalnych i bytowych zwiększyły się o 22 proc., w 1953 roku. Organizacje budowlane otrzymały w 1953 roku znaczną ilość wysoko-technicznych maszyn i mechanizmów. Tabor koparek zwiększył się o 23 proc. w porównaniu z 1952 rokiem, buldożerów — o 18 proc., dźwigów wiozących — o przeszło 40 proc., znacznie zwiększył się również tabor innych maszyn i mechanizmów budowlanych.

ROZWÓJ HANDLU WEWNĘTRZNEGO I ZAGRANICZNEGO

Na gruncie poważnych sukcesów osiągniętych w rozwoju produkcji przemysłowej i rolniej, rząd dokonał z dniem 1 kwietnia 1953 roku nowej — szóstej z kolei — zmiany systemu cenowego — obniżki cen artykułów w przemyśle i rolnictwie. Nowa obniżka cen przyczyniła się do dalszego umocnienia rubla radzieckiego i do poważnego podniesienia stopy życiowej ludności ZSRR.

W 1953 roku rząd podjął krok w kierunku zwiększenia zasobów towarowych przeznaczonych do sprzedaży, w wyniku czego organizacje handlowe otrzymały dodatkowo w okresie kwiecień — grudzień artykuły powszechnego użytku wartości 33 miliardów rubli oprócz towarów wartości 312 miliardów rubli przeznaczonych do sprzedaży za okres kwiecień — grudzień 1953 r.

W ciągu 1953 roku sprzedano (w cenach porównywalnych) w sieci handlu państwowego i spółdzielczego o 21 proc. więcej towarów, aniżeli w 1952 roku, przy czym w drugim półroczu — o 26 proc. więcej, aniżeli w analogicznym okresie 1952 r.

W ciągu roku otwarto około 6 tys. sklepów. Znaczenie zwiększyła się sieć sklepów specjalnych w miastach, ośrodkach robotniczych i miejscowościach wiejskich.

Jednakże popyt na niektóre artykuły jest zaspokojony w niedostatecznym stopniu. Organizacje handlowe sładby studium popyt i popemajają bjędę w dystrybucji i dowozić towarów.

W dziedzinie handlu zagranicznego Związek Radziecki w 1953 roku podobnie jak w latach poprzednich w dalszym ciągu rozszerzał stosunki gospodarcze z zagranicą. W ciągu 1953 r. Związek Radziecki utrzymywał stosunki handlowe z 51 państwami, przy czym z 25 państwami wymiana handlowa odbywała się na podstawie rocznych i wieloletnich układów handlowych. Po raz pierwszy w okresie wojennym zawarte zostały układy handlowe z Indiami, Francją, Argentyną, Grecją i Islandią.

Obroty radzieckiego handlu zagranicznego wzrosły do 25 miliardów rubli wobec 20,8 miliardów rubli w roku 1952, tj. o 11 proc., przy tym obroty handlu zagranicznego (w cenach porównywalnych) były w 1953 roku prawie czterokrotnie większe, aniżeli w okresie przedwojennym.

ZWIĘKSZENIE LICZBY ROBOTNIKÓW I URZĘDNIKÓW ORAZ WZROST WYDAJNOŚCI PRACY

Liczba robotników i urzędników zatrudnionych w gospodarce narodowej ZSRR znacznie wzrosła i w końcu 1953 roku wyniosła 44,8 miliona osób.

W roku ubiegłym 320 tysięcy młodych wykwalifikowanych pracowników ukończyły szkoły rzemieślnicze, kolejowe, górnicze, szkoły przyzakładowe oraz szkoły górniczo-przemysłowe i zostało skierowanych do pracy w przemyśle, budownictwie i transporcie.

W drodze indywidualno - brygadowego naciągania i szkolenia na kursach podniesiono w 1953 roku poziom kwalifikacji i przeszkolono 7,5 miliona robotników i urzędników.

Dzięki wzrostowi technicznego wyposażenia procesu pracy i podniesieniu kwalifikacji pracowników, wydajność pracy w przemyśle wzrosła w 1953 r. w porównaniu z 1952 r. — o 6 proc., a w budownictwie — o 4 proc.

WZROST DOCHODU NARODOWEGO ORAZ PODNIENIE STOPY ŻYCIOWEJ I POZIOMU KULTURALNEGO NARODU

W roku ubiegłym osiągnięto dalszą poprawę sytuacji materialnej i wzrost poziomu kulturalnego robotników, chłopów i inteligencji.

Dochód narodowy ZSRR w 1953 r. wzrósł w porównaniu z 1952 r. o 8 proc. Zwiększyła się część dochodu narodowego, jaką otrzymały masy pracujące na zaspokojenie swych potrzeb osobistych, zaś część dochodu narodowego pozostająca do dyspozycji państwa — nieco się zmniejszyła. Na większą skalę i w stosunku do znacznie większej ilości towarów niż w 1952 r. obniżono państwowe ceny detaliczne artykułów powszechnego użytku. Dzięki tej zmianie cen bezpośrednio korzyść ludność jedy- w w zakresie handlu państwowego i spółdzielczego wyniosły w stosunku rocznym 50 miliardów rubli wobec 24 miliardów rubli oszczędności w stosunku rocznym, jaką uzyskała ludność po obniżce cen w 1952 roku.

Niemcy powinny być państwem demokratycznym

Memorandum rządu NRD w sprawie rozwiązania problemu niemieckiego

BERLIN (PAP). Rząd NRD przekazał konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych memorandum, w którym przedstawił swe stanowisko wobec sprawy pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego.

W końcowym, dziewiątym rozdziale memorandum podaje następujące propozycje rządu NRD skierowane do konferencji czterech ministrów spraw zagranicznych:

1 Jeszcze w roku 1954 należy zwołać konferencję wszystkich państw, których siły zbrojne uczestniczyły w wojnie z Niemcami, w celu rozpatrzenia sprawy traktatu pokojowego z Niemcami. W konferencji tej powinni wziąć udział przedstawiciele tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego. Reprezentanci czterech wielkich mocarstw przy współdziałaniu tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego opracowałyby projekt traktatu pokojowego, który zostałby przedstawiony konferencji ministrów. W interesie niezawisłości narodowej oraz demokra-

tycznego i pokojowego rozwoju Niemiec konieczne jest, aby Niemcy nie były związane żadnymi układami militarnymi i by wobec tego układy z Bonn i Paryża zostały unieważnione.

2 Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki, który utworzony będzie przez samych Niemców za pośrednictwem parlamentów obu części Niemiec oraz z udziałem stronictwa i organizacji demokratycznych, będzie miał za zadanie przygotowanie i przeprowadzenie powszechnych, wolnych, tajnych, demokratycznych wyborów ogólnoniemieckich do Zgromadzenia Narodowego. Zgodnie z postanowieniami układu poczdamskiego, tymczasowy rząd ogólnoniemiecki będzie popierał przez cztery wielkie mocarstwa,

3 Najpóźniej po upływie roku od zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami wszystkie wojska okupacyjne mają opuścić Niemcy, a wszystkie obecne bazy wojskowe w Niemczech mają być zlikwidowane.

4 Aż do chwili zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami nie wolno tworzyć żadnych wojskowych niemieckich sił zbrojnych ani też uzbrajać Niemiec dla celów wojskowych.

5 Obywatele niemieccy nie mogą pełnić służby, ani też w jakiegokolwiek formie pracować w obcych organizacjach militarnych lub półmilitarnych, nawet gdyby organizacje te znajdowały się na terytorium niemieckim.

6 W Niemczech nie wolno będzie prowadzić badań nad bronią masową, jak broń atomowa i bakteriologiczna, ani też produkować jej; broń taka nie może również znajdować się na terytorium Niemiec.

Następnie rząd NRD proponuje wprowadzenie pewnych ulg finansowych.

Memorandum stwierdza, że zdaniem rządu NRD traktat pokojowy z Niemcami powinien opierać się na następujących zasadach:

Niemcy mają być państwem zjednoczonym i suwerennym, Niemcom umożliwi się nawiązanie normalnych stosunków z innymi państwami. Z gwarantowane będzie równouprawnienie Niemiec. Sygnatariusze traktatu pokojowego poprą kandydaturę Niemiec do ONZ. W ciągu roku od chwili zawarcia traktatu pokojowego wszystkie siły zbrojne mocarstw okupacyjnych mają być wycofane z Niemiec. W tym samym czasie zlikwidowane by powinny wszystkie obecne bazy wojskowe w Niemczech. Niemcy gwarantują swym obywatelom bez względu na rasę, płeć, język i wyznanie wszelkie podstawowe prawa demokratyczne. Obywatele Niemiec mają prawo przemieszania się w demokratycznych partiach i organizacjach. Niedopuszczalne natomiast będą organizacje, które stawiają sobie za cel odebranie narodowi jego praw demokratycznych i zakłócenie pokojowych stosunków między narodami. Niemcy zobowiązują się, że nie będą uczestniczyć w żadnych koalicjach i sojuszach wojskowych, skierowanych przeciwko któremukolwiek z państw, których siły zbrojne brały udział w wojnie z Niemcami. Granice Niemiec odpowiadają postanowieniom układu poczdamskiego.

Rozwój gospodarki pokojowej Niemiec nie będzie niczym skrepowany. Niemcy otrzymają prawo wystawienia niezbędnych do swojej obrony narodowych sił zbrojnych, jak również prawo wytwarzania materiałów koniecznych do ich uzbrojenia.

Memorandum podkreśla, że konieczne jest utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego, którego głównym zadaniem ma być przygotowanie i przeprowadzenie powszechnych, wolnych, tajnych wyborów demokratycznych bez jakiegokolwiek ingerencji i kontroli z zewnątrz.

Wskutek wzrostu realnej wartości plac robotników i urzędników oraz zwiększenia dochodów chłopów, ogólna suma dochodów robotników, urzędników i chłopów w 1953 r. zwiększyła się w porównaniu z 1952 r. (w cenach porównywalnych) o 13 proc.

W roku 1953 trwał w dalszym ciągu rozwój budownictwa kulturalnego i wzrastał poziom kulturalny narodu radzieckiego.

Komunikat podaje liczbę świadczących o niustannym rozwoju szkolnictwa wszystkich stopni, a następnie stwierdza, że w 1953 r. było w ZSRR przeszło 380 tysięcy bibliotek różnego rodzaju, a ilość książek w tych bibliotekach przewyższała 1 miliard egzemplarzy.

W roku 1953 w dalszym ciągu rozszerzała się sieć szpitali, izb porodowych, przychodni i innych urządzeń leczniczych, jak również sanatoriów i domów wypoczynkowych.

W roku ubiegłym przeprowadzono prace w zakresie urządzeń miejskich, osiedli i wiejskich ośrodków rejonowych w zakresie budownictwa przedsiębiorstw komunalnych, wodociągów, kanalizacji, łaźni, pralni, hoteli i Domów Kołchoźników, rozszerzenia komunikacji tramwajowej, trolejbusowej i autobusowej, w zakresie gazyfikacji i ogrzewania domów mieszkalnych. Dużo prac przeprowadzono też w dziedzinie brukowania i asfaltowania ulic i placów w miastach, zadrzewiania miast i osiedli, urządzania bulwarów, skwerów i parków.

Wyrok w Opolu w procesie szpiegów adenauerowskich

W drugim dniu procesu szpiegów wywiadu adenauerowskiego Wojskowy Sąd Rejonowy w Opolu wydał wyrok, mocą którego oskarżeni Alfred Pietruszka i Henryk Koj skazani zostali na karę śmierci i utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze. Herbert Kopiec skazany został na 15 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 5 lat; Henryk Skowronek — na 12 lat więzienia wraz z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 4 lata; Stanisław Moskalko — na 10 lat więzienia i utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 3 lata.

25-lecie pracy artystycznej Mieczysława Fogga

31 stycznia w halli ZS Gwardia odbył się koncert jubileuszowy z okazji 25-lecia pracy artystycznej doskonałego pianiście estradowego Mieczysława Fogga. Podczas uroczystości wiceminister Kultury i Sztuki Jan Wilczek udekorował Jubilata, przyznając mu przez Radę Państwa, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odro-

Centralny Urząd Statystyczny przy Radzie Ministrów ZSRR

Centralny Urząd Statystyczny przy Radzie Ministrów ZSRR

Z lekarzami polskimi w Korei...

Nad Paran-gan'em

Poznałem ich wszystkich w jasnym hallu „Jasnego Pałacu” — w tym położonego zakopiańskiego „Profilaktycznego Domu Zdrowia”, gdzie odpoczywali właśnie po trudach pracy i podróży. Podróż, wynoszącej w sumie — bagatel! — czterdzieści tysięcy kilometrów. Piechotą, samochodem, pociągami, samolotem — czym kto chce.

broniącemu swojej wolności i związanemu z nami serdeczną przyjaźnią. I starali się, jak mogli, aby słowo Paran czyli Polska — brzmiało po koreańsku równoznacznie ze słowem tomu, co oznacza towarzysza, przyjaciela.

Na razie były tu jedynie resztki jakiejś rozbitej wioski, parę przytulonych do zbrocy ziemianek, skłębionych z odłamkami skał, uszczelnionych gliną i zamaskowanych do nie poznania darni, tudzież krzewami, i to było wszystko.

Razem było 51 osób: lekarze najprzeróżniejszych specjalności, felczerzy, pielęgniarki, personel pomocniczy — cała ekipa szpitala Polskiego Czerwonego Krzyża, która powróciła po 9 miesiącach z Korei.

— „Ham hyn”, „Hyn-nam”, „Hi cson”, — „Czokum — czokum...” Krzyżują się po obszernej jadali zakopiańskiego pensjonatu egzotyczne nazwy, słowa, zwroty.

Tak Tego się nie zapomina... Dla każdego z pięćdziesięciu Polaków czas spędzony w Korei wrył się w pamięć raz na zawsze. I gdy teraz, siedząc z dziennikarzem w ciepłym hallu „Jasnego Pałacu”, odtwarzają z pamięci to, co przeżyli w Korei — opowieść trwa bez końca. Próżno zaprzeczają o przemęczonych „Koreańczyków” kierowniczkę pensjonatu mrugną na mnie znacząco, że „dość”, że „jutro jest też dzień” — oni opowiadają i opowiadają, a moje pióro skrzypi i skrzypi. Do białego niemal rana...

Najpierw był — most. Długi. Na dwa chyba kilometry. Wsparty na potężnych, betonowych słupach, wbitych w wiecznie spienioną górską rzekę. I było niebo. Przedziwne jasne słońce błękitem, jak w dzień nieomal, poprute jednak coraz to nowymi kreczami pocisków z działek szybkostrzelnych, popatrzone snopami uwieszonych... na spadochronach, rakiet, posiekane sinawymi obłokami wybuchów, znaczących ruchome pola artyleryjskiego zapora.

I były dwie nazwy: Jalu — tak nazywała się rzeka u stóp mostu i Siniidzi — tak nazywało się miasto. Pierwsze, koreańskie miasto, a raczej jego resztki — poszarpane, dymiące. Dla każdego, kto w czasie wojny jechał do Korei, ów most na rzece Jalu i owo miasto — to pierwszy, niezatarty wstrząs, którego zapamięć nieśpóź. Moi rozmówcy niechętnie mówią o tym pierwszym zeknięciu się z umęczoną przez wojnę Koreą. Bo ktoś chętnie mówi o ciężkich cierpieniach, nieszczęściu i bólu kogoś bliskiego, drogiego? Wolą nie powracać raz jeszcze, we wspomnieniach nawet, do ponurego obrazu dymiących, świeżych zgłiszcz, do złowieszczonego wycia wrażeń motorów i tego wszystkiego, co zwykliśmy straszczać jednym krótkim słowem: wojna.

Jechali na Koreę po to, aby w części choćby zaleczyć rany przez tę wojnę zadane dzielnemu narodowi,

ROZWAŻANIA O POGODZIE MIĘDZYNARODOWEJ

JAK wiadomo, barometr jest tworem pozabawionym wszelkich uczuć i namiętności. Zapowiada pogodę nie licząc się z poglądami ani miłośników burz, ani też amatorów łagodnego wiatarka.

W artykule tym obok odpowiedniej porcji bzdur antyradykalnych znalazły się uwagi świadczące, że autor bynajmniej nie jest zadowolony z obecnego układu sił na świecie. Twierdzi więc Alsop — i wiadomość tę podajemy na jego odpowiedzialność, że Chiny Ludowe będą miały w ciągu najbliższych dwóch lat ok. 170 dywizyj wojsk ludowych i współczesne lotnictwo złożone z 3500 samolotów. W Europie zaś sytuacja — notuje Alsop — jest znacznie gorsza dla USA niż kiedykolwiek od 1947 roku.

go punktu widzenia ma powody do zmartwienia. JEZELI chodzi o sytuację w Europie, to politycy amerykańscy i wroturajcy im publicyści mogą zanotować coraz więcej faktów świadczących, że wiatry polityczne nie wieją w ich żagle.

Stąd też fakt, że burzująca francuska, a przynajmniej znaczna jej część z coraz większym niepokojem obserwuje sztuki magiczne Departamentu Stanu, które dotychczas dały w wyniku zmartwychwstanie militaryzmu niemieckiego i osłabienie pozycji mocarstwowej Francji. Równocześnie wspomniane koła burzujące stwierdzają, że tzw. „niebezpieczeństwo agresji radzieckiej” okazało się kurtyną propagandową, za którą Amerykanie i ich bońscy sprzymierzeńcy montują realne niebezpieczeństwo Wehrmachtu niemieckiego.

FAKTY DNIA

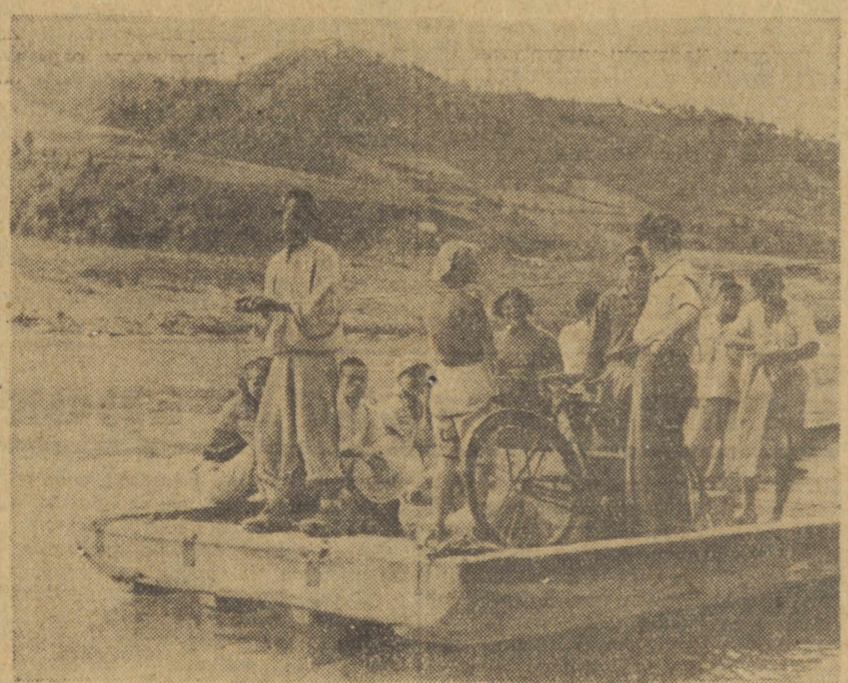
Na dynamicie

Zapewne ku zdumieniu inspiratorów amerykańskich, kampania antyradykalna, podjęta przez gen. Franco przeciw (mającej nastąpić w dniu 10 maja) wizycie królowej Elżbiety w Gibraltarze, od kilku dni radykalnie zmienia charakter.

sobie reżim frankistowski, że faszystowska policja... otworzyła ogień. Padli ranni, a jeden z demonstrantów zginął od kuli policyjnej. Wtedy — ku przerażeniu generała Franco — wszystko zaczęło się odmiennie. Tłumy zbierały się nie przed placówkami brytyjskimi, lecz... wokół gmachów ministerialnych i przed katedrą policji frankistowskiej. Wznoszono okrzyki, ale wyraźnie skierowane... przeciw faszystowskiej policji, przeciw „Falangzie”, jej studenckiej organizacji, jej prasie. Wolano: „Mordercy!” „Zbrodniarze!” wdarło się do gmachu radia i znowu interweniowała policja, i znowu wznoszono antyrządowe okrzyki, a w rezultacie — nowa strzelanina i dalsze aresztowania. Dążyło wreszcie do tego, że na placach w centrum Madrytu studenci palili stoły gazet falangistowskich, wolaż „Śmierć SEU”, czyli — śmierć falangistowskiej organizacji studenckiej!...

A. W. WYSOCKI

„Polska rzeka”

Dwa stare pontony, kawał liny, mocne mięśnie — i prom gotowy. Przeprowadzili się nim nieraz polscy lekarze poprzez kręte wody Paran-gan'u — „Polskiej rzeki”. Fot. Dr. A. Rejnowicz.

Tadeusz Drewnowski

NAD CZECHOWEM

BARDOZO wiele arcydzieł klasycznej literatury rosyjskiej przyswajamy polszczyźnie. Ostatnio: „Eugeniusz Oniegin” Puszkina w przekładzie Adama Ważyka, „Komu się na Rusi odbra Wiekrasowa w przekładzie Juliana Tuwima, nowe serijne wydanie Turgieniewa, nowe tomy Saitkowskiej-Szczedrin. Przystępujemy do pełnych wydań Lwa Tołstoja i Maksyma Gorkiego.

ludzkich, pięknych czy obrzydliwych, na dno życia i na jego szczyty. Nie uda nam się tutaj, w jednym artykule, zastanowić nad losami ludzi, których korowód przesuwa się przez kilkadziesiąt nowel. Nie zdolamy też prześledzić krok za krokiem bezustannego postępu pisarskiego Czechowa. Są to zadania monografii. Cóż więc pozostaje recenzentowi? Garść — może aż nadbyt luźnych — informacji, wrażeń, ocen.

„nieprzeciwianiem się znu”, z Tołstojowską doktryną, rozbijającą społeczeństwo i osłabiającą jego zdolność do czynu, do protestu. W innych nowelach potężnie pod piórem pisarza — maleńki przedtem — „szary człowiek”; jest nim np. zapoznana, niedoceniona wielkość — doktor Dymow z „Trzpiotki”, który z narażeniem życia pragnie użyć ludziom.

szukują zasadniczej, „ogólnej idei” bez której życie ich traci sens; szukają odpowiedzi na klasyczne rosyjskie pytanie „co robić?” Indywidualizm, który uchronił pisarza w latach poprzednich od zaangażowania w płaskie koniunktury polityczne, teraz wstrzymywał genialnego pisarza przed praktycznym zbliżeniem się do ruchu proletariackiego, wkraczającego jako zorganizowana siła na arenę dziejową Rosji. Ale myślowo i uczuciowo, zarówno w krytyce kapitalizmu, jak — przede wszystkim — w marzeniach o przyszłości, Czechow idzie z postepem.

Strasze satyry Czechowskiej, tylko pozornie łagodnej i ścisłej, godzi w „brutalną, ślepią siłę”, której Czechow nie nazywa wprawdzie po imieniu, ale precyzyjnie charakteryzuje w kapitalizm. Obmierza się dla Czechowa ideały burżuazyjnego „szczęścia” we własnym dworku wśród ogrodu, w którym rośnie agrest (nowela „Agrest”); wroga jest postawa ograniczania się do życia, jakim naplętuje w klasycznej noweli pt. „Człowiek w futerał”. Co przeciwstawia moralnemu ubóstwu burżuazji, egoizmowi zamykania się w futerał przed światem, obojętności czy przystosowaniu się do życia, jakim jest? W opowiadaniu „Moje życie” zastanawiając się nad sposobami naprawy świata żona bohatera daje mu taką odpowiedź na podobne pytania: „Potrzebna... są inne sposoby walki — silne, śmiałe, szybkie. Jeżeli rzeczywiście chcesz być polityczny, to wyjdź z ciasnego kręgu zwykłej działalności i staraj się oddziaływać od razu na masę”. Wprawdzie to „oddziaływanie od razu na masę” jest jeszcze mocno niekonkretnie, ale kierunek myśli słuszny, wymowny, rewolucyjny.

Ostatnie lata życia Antoniemu Czechowowi, choremu od dawna na gruźlicę, pochania praca nad najwspanialszymi jego dramata. Dramaty te może jeszcze wyraźniej uwiaryczniają istnienie sztuki pisarskiej Czechowa. W czym leży jej zagadka? Czechow jest mistrzem lirycznego stylu w prozie, jest mistrzem syntezy. Uogólnienia nie osiąga jednak pisarz — tak jak Gogol czy Szchedrin — przez hiperbole, przez artystyczną przesadę, polegającą u wspomnianych pisarzy m. in. na demonizowaniu świata Czechow nie demonizuje ani zdarzeń, ani ludzi, lecz je do końca zgłębia, wydobywa nadszyczą prostymi środkami ich najtajniejszy, filozoficzny, ludzki sens. Swoista metoda Czechowa polega na wyolbrzymieniu podtekstu głębokiego nurtu podskórnego, jaki wczuwamy w każdym utworze autora „Stepu”.

*) Antoni Czechow — „Utwory wybrane”, wybór, wstęp i redakcja Natalii Medziwskiej; Sp. Wyd. Czytelnik 1953, tom I, str. 337, tom II, str. 374; cena 1-11 zł 24.

*) A. J. Ulanowa — Jelizaweta, Wspomnienia ob. Dłuzce.

*) Tadeusz Drewnowski

PIERWSZY W OLSZTYŃSKIM zakończył remonty POM Orzysz

25 stycznia POM Orzysz pierwszy w woj. olsztyńskim zameldował o całkowitej gotowości do wiosennej kampanii siewnej. Remonty maszyn rolniczych zakończono przed terminem, zaoszczędzając ponad 1300 roboczogodzin. Do przedterminowego zakończenia remontów przyczyniły się zobowiązania, które załoga podjęła dla uczczenia II Zjazdu.

Wśród robotników najlepsze wyniki osiągnęli: Stanisław Paziorowski oraz Stanisław Uczynski, wyrabiający stale od 140 do 150 proc. normy. W najbliższym czasie zakończą remonty placówki POM w Pasieku, Reszlu i Rynie. (oz)

Przodują w wywóźce drewna

Na terenie leśnictwa Kwitajny wywiałą się najlepiej z akcji zwózki drewna w b. m. spółdzielnia produkcyjna Gradki. Wzorowo również pracują chłopcy z nich: Franciszek Sawicki, Witold Holub i Kazimierz Romaszko wywieźli po 7,5 m. sześciu drewna uzyskując najlepsze wyniki w gromadzie Salkowice. (rom)

Spółdzielnia produkcyjnej w Leźnicy trzeba pomóc

Spółdzielnia produkcyjna Leźnica w pow. Pasiek ma świetlicę, ale nie może z niej korzystać, gdyż leży tam palno zboża. Co gorsze, podlega jest uszkodzona, a także niszczone przez myszy, wysypuje się licznymi dziurami. Na terenie tejże spółdzielni znajduje się piękny, 2-piętrowy murowany magazyn zbożowy stanowiący własność ob. Stanisława Koksia — indywidualnego chłopca. Ob. Koks złożył w magazynie siano i stomę. Można by przejąć ob. Koksia dać inny budynek, a spółdzielnia przydzielił magazyn, stojący w podwórzu spółdzielczym. Trzeba tylko sprawą tą zainteresować się. A spółdzielnia również. A wtedy za jednym zachodem rozwiąże się dwie trudności: sprawę świetlicy dla kolektywu i magazynu zbożowego. (rom)

Mieszkańcy Braniewa jedzą chleb z... Chruściela

Braniewo, liczące ponad 6 tysięcy mieszkańców, ma zaledwie dwa sklepy z pieczywem. Kupno chleba połączone jest z dużymi trudnościami. Występuje ono codziennie, zwłaszcza w godzinach między 15 a 16, a więc w czasie, kiedy robotnicy i pracownicy instytucji wracają z pracy. Wiedząc o tych trudnościach, GS w Chruścielu przywozi w dzień targowe parokrotną furę chleba i sprzedaje go na targowisku. Raz okazja taka zdarza się tylko dwa razy w tygodniu.

CO GDZIE?

- Teatr im. Jaracza — „Faryzeusze i grzebień”, godz. 19
Teatr Lalek „Czerwony Kapturek” (sala konf. prez. MRN) — „Piękna była to przysługa” — godz. 19.30
Kina (wg. informacji) OZK
Polonia — „Pamięć słonecznych stepów”, prod. radz., godz. 17 i 19.30
Odrodzenie — „Domek z kart”, prod. polskiej, godz. 17.30 i 20
Awangarda — „Areny śmiałości”, prod. radz., godz. 17 i 19.30
- Apteka dyżurna — Spółeczna Nr 41, pl. Armii Czerwonej 5
Pog. kat. — ul. Partyzantów 82, tel. 09 i 22-22
Straż Pożarna — tel. 03
- KINA W WOJEWÓDZTWIE
Głębokie — „Pana” — „Niezwykłe życie”
Ketrzyn — „Gwiazda” „Smieszka”
Węgorzewo — „Manifest” — „Rewizor”
Ostróda — „Świt” — „Młoda Gwardia”
Iława — „Lenino” — „Pan Fabre”
Nowe Miasto — „Warszawa” — „Sztuka i talent”
Kwiatki — „Kobylki” — „Wiosna”
Suzet — „Syrrena” — „Wśród ludzi”
Bartoszyce — „Zryw” — „Młode serce”
Lidzbark — „Capitol” — „Podstęp swaki”
Szczupocin — „Jurand” — „Futuro p. Królestwa”
Biskupiec — „Zimierz” — „Złotocieńce rowerów”
Mragowo — „Mazur” — „Uwaga pociąg nadchodzący”
Mikołajki — „Zagiel” — „Przygoda na Morzu Czerwonym”
Pisz — „Stolica” — „Lubow Jarowaja”
Iłża — „Białadwo” — „Huta” — „Ostatnia bitwa”
Lidzbark — „Pion” — „Zagubione melodie”
Nidzica — „Droga” — „Tajne akta firmy Solway”
Orneta — „Zerzeń” — „Pod tureckim jarzmem”
Morąg — „Adria” — „Nierozłączni przyjaciele”
Pasiek — „Zwycięstwo” — „Bokserzy”
Braniewo — „Zalew” — „Lubow Jarowaja”
Iłża — „Metal” — „Wesela w Escor”
Olsztyn — „Grunwald” — „Tłoka Graniczna”
Jeżory — „Warmia” — „Ostatnia bitwa”

Okruchy z Nowego Miasta

JAK WSZEDZIE... tak i w Nowym Miście zima panuje nieopodzielnie. Śnieg pokrył białym cełnem niejedną i chodniki. Z pod błękitnej pokrywy rzadko wystają szare płyty, gdyż na ogół niek śniegu nie sprząta. Gorzej — bo i stopnie schodów śniegowych pokryte są zlodowaciałą pokrywą śniegu. Stopnie — jak wiadomo — służą do ustąpienia wejścia i wyjścia, lecz obecnie w Nowym Miście jest odwrotnie.

PISZĄC... o zimie i śniegu należy wyróżnić pracowników służby drogowej odcinka Nowe Miasto — Lubawa. Odcinek tej drogi jest starannie oczyszczony, a śnieżnicę co prawda zakryły sta-

Znikną gruzy w Olsztynie NOWE FORMY SPOŁECZNEJ AKCJI odgruzowania naszego miasta

(I) Postępująca w coraz żywszym tempie odbudowa zniszczonych miast stawia przed nami drugie równoległe a pilne zadanie — zatarcia pozostałych jeszcze śladów zniszczeń, a więc oczyszczenia zagruzowanych terenów i zagospodarowania ich na okres przejściowy do czasu ponownej zabudowy uporządkowanych w ten sposób placów.

Podjęciem inicjatywę w tym kierunku, prez. Woj. RN. miało na względzie nie tylko zapewnienie miastom lepszych warunków sanitarnych i podniesienie ich poziomu estetycznego. Usunięcie szpecących je gruzów da ponadto inne jeszcze dodatkowe korzyści w postaci odzysku milionów sztuk całej cegły, która zostanie na nowe budowlę, oraz potaniaenia kosztów nowego budownictwa przez odciążenie go od wydatków na odgruzowanie placów.

W myśl tej uchwały akcja odgruzowania miast siłami społecznymi, obliczona na okres 1954 — 55 r., tym razem prowadzona będzie sprężysto i planowo przez wyznaczonych do tego pełnomocników w oparciu o organizację społeczne, młodzież szkolną, instytucje i zakłady pracy.

Pełnomocnikiem do spraw odgruzowania w naszym mieście wyznaczony został kierownik miejskiego wydziału budownictwa inż. J. Gnatowski. Rozpoczęcie akcji nastąpi 1 kwietnia br. Od tamtego dnia trwa metodycznie przez cały następny okres do późnej jesieni włącznie. Wezmą w niej udział wszyscy zdolni do pracy fizycznej mieszkańcy naszego

miasta, czyli łącznie z młodzieżą szkolną około 15.000 osób.

Praca oparta będzie na następujących zasadach: każdy z uczestników robót zobowiąże się do wykonania w ciągu kilku miesięcy pewnej ściśle określonej ilości pracy przy odgruzowaniu i odzysku cegły. Roboty odbywać się będą według z góry określonego planu, który wykaże każdej instytucji tereny do odgruzowania i wyznaczy jej ściśle określone zadania.

Gruzowisk w naszym mieście mamy jeszcze ok. 900. Przed rozpoczęciem akcji pełnomocnik miejski przy pomocy sił technicznych przeprowadzi dokładną ewidencję zagruzowanych placów i obliczy kubaturę zalegających w gruzów. Wynosi ona w przybliżeniu ok. 2 mil. m sześciu.

Przypuszczam, że w tym roku da się wydobyć z gruzów ok. 1 mil.

szuk całej cegły — powiedział nam m. in. inż. J. Gnatowski. — Podstawowym warunkiem wykonania planu jest posiadanie własnego taboru samochodowego, gdyż instytucje i zakłady pracy nie zapewniają nam tylu wołów, ile potrzeba dla utrzymania ciągłości robót. Staramy się przełożyć usilnie o zdobycie środków na nabycie potrzebnej nam ilości samochodów ciężarowych. Jeżeli je uzyskamy to przypuszczam, że roboty pódją sprawnie i plan zostanie wykonany w terminie. Po spełnieniu tego zadania uporządkujemy odgruzowane tereny. Powstaną na nich zielone, skwery i ogródki jordanowskie. Miasto nasze nabierze estetycznego wyglądu, stanie się jednym z najpiękniejszych miast w kraju, nie mówiąc już o warunkach sanitarnych, które również ulegną gruntownej poprawie.

Dalsze zobowiązania przedjazdowe podjęli pracownicy CHPS

Pracownicy biura wojewódzkiego Centralnego Handlowego Przemysłu Skórzanego zakończyli realizację podjętych zobowiązań przedjazdowych podjęli 20. maj, dalsze, wiążące się z realizacją tych przedjętych przez IX Plenum KC PZPR.

M. in. postanowiono zacieśnić kontakt z konsumentem przez częstsze odwiedzanie punktów sprzedaży detalicznej w terenie, organizowanie okresowych spotkań z konsumentami i narad z dystrybutorami. Przed dokładniejszą niż dotychczas kontrolę brakerską i lepsze wyszkolenie brakerską, pracownicy CHPS pragną dostarczyć konsumentowi towar o wysokiej jakości — bez braków.

Szczególną uwagę zwrócił aparat CHPS na wieś, zobowiązując się lepiej współpracować z placówkami handlowymi „Samopomoc Chłopska”.

Oprócz służby handlowej zobowiązania zmierzające do poprawy funkcjonowania całego przedsiębiorstwa złożyły wszystkie pozostałe działy, jak np. dział administracji, którego pracownicy postanowili zmniejszyć drogą oszczędności wydatki na cele administracyjno - biurowe o 10 proc. w porównaniu z IV kwartałem ub. r. (r)

Na budowach olsztyńskich

Dzień 17 ub. m. był doniosłym wydarzeniem dla załogi budowy Nr 106. W dniu tym bowiem przed terminem wykonane zostały zobowiązania na część II Zjazdu PZPR dzięki której mu załoga budowy nr 106 oddała jeszcze 50 izb mieszkalnych do użytku.

Na zdjęciu produjący lakstrykars August Urban, który wraz z brygadą lakstrykarzy osiąga 200 proc. normy.

Zdjęcie dolne przedstawia widok placu budowy w końcowym etapie realizacji zobowiązań.

Na nartach i pociągiem wyruszyli młodzież technicy do szkoły w Jonkowie

(I) Szkoda wielka, że przykład technikum budowlanego w Olsztynie które od niejakiego czasu opiekuje się szkołą podstawową w Jonkowie, nie zachęcił innych średnich zakładów naukowych w naszym mieście do naśladowania. A warto, aby wyszły wreszcie z rezerwy, gdyż realizacja hasła łączności miast i wsi daje, jak się okazało, najszybsze i najlepsze wyniki właśnie na terenie szkolnictwa. Nie ogranicza się ona wyłącznie do młodzieży szkolnej, lecz wciąga do akcji również i starsze pokolenie.

Oto konkretny przykład. W ub. niedziele dla upamiętnienia Dni Lenińskich technikum budowlane zorganizowało drugą z kolei wycieczkę do Jonkowa. Część biorącą w niej udział młodzież wyruszyła z Olsztyna pociągiem, reszta — na nartach (dwa patroly) pod kierunkiem dyrektora szkoły inż. J. Chojnackiego. Obydwa patroly przybyły na miejsce o godz. 15, witane w Jonkowie entuzjastycznie przez miejscową młodzież szkolną i jej rodziców.

Do zebranych przemówił o Leninie jeden z profesorów technikum, powtarzając m. in. znane słowa wielkiego myśliciela i rewolucjonisty, wypowiedziane ongiś do młodzieży ra-

dzieckiej: „Uczcie się, uczcie się i jeszcze raz uczcie się”.

Na wspólnym spotkaniu w szkole odbyły się występy miejscowego zespołu młodzieżowego, który zaprezentował recytacje, śpiewy i tańce.

Podczas zabawy tanecznej nauczyciele obydwu szkół znaleźli czas na naradę, podczas której postanowiono dla wymiany doświadczeń i pogłębienia pracy pedagogicznej w obydwu szkołach odbywać co pewien czas wspólne posiedzenia zespołów nauczycielskich kolejno w Olsztynie i Jonkowie.

Mówiąc o szkole jonkowskiej, jeden z jej nauczycieli stwierdził, że w r. 1946 szkoła ta liczyła 20 uczniów i 1 nauczyciela, a obecnie uczęszcza do niej 150 uczniów, a obsada nauczycielska składa się z 5 osób.

Warto poza tym zanotować cenne zobowiązanie przewodniczącego komitetu opiekuńczego szkoły jonkowskiej ob. Skobika, który przyrzekł urządzić scenę z jednej z klas, przeznaczonych na świetlicę. W ślad za tym dyrektorem technikum zadeklarował dostarczenie dla tejże świetlicy 15 stołów i pewnej ilości sprzętu.

Późnym wieczorem uczestnicy wycieczki wrócili do miasta

Przekwaterowanie kilku przedsiębiorstw z Olsztyna jest celowe i... konieczne

Kilka tysięcy osób dojeżdża codziennie z pobliskich miast i osiedli do pracy w Olsztynie. Dzieje się tak

dlatego, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa, potrzebne czy niepotrzebne, zajęły siedziby w Olsztynie i kurcowo trzymają się miasta. Weźmy dla przykładu chociażby centralę jajezarsko-drobiarską, która mimo wskazania jej odpowiedniego pomieszczenia w Barczewie, nie zgodziła się na przeniesienie. Podobnie czynią inne przedsiębiorstwa, jak np. przemysł terenowy, PZGS i woj. przedsiębiorstwo MHD. Wszystkie te instytucje mogłyby z powodzeniem ulokować się w Barczewie, Ornecie czy w jakimś innym mieście, gdzie warunki lokalowe nie są tak trudne jak w Olsztynie.

Dokonanie tych przesunięć przyniosłoby miastu poważne korzyści. Oprócznieliby się w ten sposób wiele lokalów handlowych i usługowych, a w ich liczbie lokal przy ul. Partyzantów, gdzie mieszczą się biura KZG, lokale zajęte na biuro spółdzielni „Krawiec”, świetlica itp.

W świetle wytycznych IX Plenum KC PZPR, które stawia przed nami zadanie powiększenia sieci sklepów i punktów usługowych, miarodajne czynniki powinny wziąć pod uwagę, a to w interesie ludzi pracy i ogółu mieszkańców Olsztyna. (j)

Śladem naszych interwencji

W ZWIĄZKU z naszą notatką z dnia 12 bm. woj. przedsiębiorstwo hurtu spożywczego wyjaśnia, że brak musztardy i herbaciany „Yunnan” był brakiem przejściowym. Był natomiast jak wiadomo, nie różniąc na naszych polach, jest więc artykułem kłopotliwym i po wzmocnieniu ruchu świątecznym przejściowo go w sklepach nie było.

WOJ. PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT DROGOWYCH zaplanowało już wybór i zaplanowało pokrycie zużyciem 1200 m nawierzchni ul. Lubelskiej. Ponadto 9 przedsiębiorstw mieszczących się przy tej ulicy zobowiązały się w czasie społecznego doposażenia jeździć do stanu używalności i zobowiązania swe częściowo już wykonały. Dalsze prace konserwacyjne wykonywane będą w porze wiosennej.

POCZEKAJNA na stacji kolejowej Klewki jest tu altankowego, bez pleca ze względu na słabą frekwencję pasażerów. Natomiast oświetlenia elektrycznego nie można chwilowo przeprowadzić, gdyż DOKP mając więcej takich stacji, doprowadza do nich oświetlenie z zosocin z planem, w którym stacja Klewki na rok bieżący nie została umieszczona.

DZIEŃ OLSZTYNA

W NADCHODZĄCY piątek (5 bm.) przedium Woj. R. N. w Olsztynie wyjdzie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej zwołuje w świetlicy Zw. Zaw. Prac. Gosp. Komunalnej przy ul. Knosyły 5, naradę aktuury gospodarstwa. Tematem obrad będzie omówienie ostatniego zarządzenia gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w województwie w świetle uchwały IX Plenum PZPR.

100-OSOBOWY chór kolejarzy powstał niedawno, bo zaledwie przed... rokami. Z tej okazji w sobotę (30 ub. m.) w rocznicę powstania chóru i pozostałych amatorskich zespołów artystycznych przy radzie miejscowej DOKP, odbył się w sali konferencyjnej DOKP wieczór artystyczny. W części artystycznej wystąpili jubiliści. Na zakończenie wieczoru odbyła się zabawa taneczna.

„WARMIACZEK” — tak nazywa się zespół teatryku kukielkowego przy WDK. W chwili obecnej „Warmiaczek” przygotowuje się do wystawienia znanej sztuki dla dzieci pt. „Zielony mosteczek”. Akcja sztuki toczy się w Warmii i Mazurach. Zespół „Warmiaczka” przystąpił również do przygotowania następnej sztuki dla dzieci pt. „Dzielnia Din”.

DYREKCJA WZGS dba o swoich pracowników. Ostatnio w barakach przy ul. Kolobrzskiej staraniem dyrekcji uruchomiono dla zespołu pracowniczego WZGS bufet przyzakładowy. Można w nim kupić oprócz piwiersów i gazet również śniadanie.

W UBIEGŁĄ niedzielę w przedium MRN odbyło się plenum aktywu Miejskiego Komitetu Narodowego. Radzono nad ożywieniem działalności poszczególnych komitetów terenowych Frontu Narodowego. (zb)

Miasteczko akademickie żyje pod znakiem egzaminów

Rolnicze Studium Zaoczne WSR w Olsztynie obchodziło w tych dniach otwarcie trzeciego roku akademickiego.

Do zebranych studentów przemówił rektor WSR — ob. mgr. Alojzy Świątek, po czym zabrali głos: III sekretarz KW PZPR Nowosad, przedstawiciel ZU ZMP Józef Kardys oraz student I semestru ob. Czesław Niezgodza (pracownik PGR Mikołajki), który w gorących słowach dziękował Państwu Ludowemu za okazaną mu pomoc, zapewniając jednocześnie, że studenci I semestru dołożą wszelkich starań, aby jak najlepiej wywiązywać się z zadań stawianych im przez uczelnię.

Aktu immatrykulacji dokonał dziekan Wydz. Rolnego ob. mgr. Tadeusz Młyniek. Wykład inauguracyjny pt. „Człowiek w walce z erozją gleby” wygłosił ob. dr. Witold Niewiadomski.

Student Rolniczego Studium rozpoczął więc trzeci rok żmudnej i wytrwałej pracy. Kierownictwo Studium idzie jak najdalej na rękę studentom, respektując ich życzenia i próby za pośrednictwem tzw. samorządów studenckich istniejących na każdym semestrze.

Obecnie studium liczy trzy semestry: I — 115 osób, II — 88 osób

Echa niedzieli sportowej

Długo, bo prawie... sześć lat czekali olsztyńscy na mecz hokejowy, aż wreszcie doczekali się otwarcia pierwszego w naszym mieście lodowiska sportowego i owego tak wyśklepnego meczu hokejowego. A nawet aż trzech i to bardzo interesujących.

Otwarcie lodowiska położonego naprzeciw dworca zachodniego nastąpiło w ub. sobotę. Mimo 20 stopni mrozu jakie notowały termometry w chwili, gdy na tafle wjechały pierwsze drużyny, sporo publiczności zebrało się wokół toru. Co prawda otoczenie lodowiska znajduje się jeszcze w stadium „organizacji” niemniej fakt uruchomienia stał się dokonaniem, toteż gospodarzom jego — ZS Budowlani — jak i wszystkim dzia-

łaczom, którzy nie szczędzili wysiłków przy budowie lodowiska, należą się słowa gorącej pochwały.

Sezon zainaugurowało spotkanie o mistrzostwo województwa, rozegrane pomiędzy miejscowymi zespołami Gwardii i AZS. Zwyciężyli Gwardziści 4:0 (2:0, 1:0, 1:0), wykazując przy całej czas spotkania zdecydowaną przewagę i górując nad akademikami przede wszystkim techniką i zespołowością gry.

W niedzielę bawili w Olsztynie dwa zespoły warszawskie: AZS, który rozegrał mecz o mistrzostwo zreszcie swym imiennikiem z Kortowa, wygrywając wysoko — 21:0 (5:0, 6:0, 10:0) oraz mistrz woj. warszawskiego Kolejarz Pruszków. Przeciwnikiem

jego była reprezentacja woj. olsztyńskiego złożona z zawodników Gzyka i Olsztyna.

Spotkanie to, po emocjonującym przebiegu zakończyło się zwycięstwem reprezentacji Olsztyna 4:3 (1:2, 1:0, 2:1). Jedynie w pierwszych minutach goście mieli zdecydowaną przewagę, zdobywając w tym okresie dwie bramki ze strzałów Mostowskiego. Druga tercja była już wyrównana, a w trzeciej coraz lepiej grający zespół olsztyński potrafił już przeprowadzić kilka kolektywnych akcji, które w wyniku przyniosły zwycięstwo. Bramki dla Olsztyna zdobyli: Czobowski, Kamiński, Stankiewicz i L. Lewandowski. Dla gości trzeci punkt uzyskał Cewiński.

Zwycięstwo zespołu olsztyńskiego jest tym cenniejsze, że odniesione zostało nad rutynowanym przeciwnikiem, reprezentantem Polski — Serafin.

Niestety, są i braki. Do tych należy zaliczyć nieumiejętność prowadzenia gry zespołowej i... konsekwentnej. Większość naszych ataków była chaotyczna i bezplanowa, toteż zwłaszcza na początku meczu, rozbiły się o rutynowaną obronę gości.

Osobnym zagadnieniem jest sprawa... sędziów, którzy wymagają bodaj że jeszcze większego szkolenia niż zawodnicy. Sędziimy, że obecnie kiedy rozgrywki hokejowe w Olsztynie stały się już faktem dokonaniem, sekcja hokeja na lodzie WKFF zwróci na sprawę szkolenia baczną uwagę.

W towarzyskim spotkaniu szermierz Budowlani Olsztyn pokonali w niedzielę Kolejarza Warszawa 10:7. Zawody stały na dobrym poziomie i zadowoliły liczną zebraną publiczność.

W meczu o wejście do ligi bokserkiej, pięściarze Budowlanych Olsztyn wygrał w Białymstoku z tułejszą Gwardią 13:7. (sb)

Kronika KORTOWA

zupelnic braki oraz ugruntować posiadane już wiadomości.

Zajęcia w znacym studium rolniczym trwają 4,5 roku.

Sesja. Kortowo jak by wymarło. Całe życie studenckie obecnie skoncentrowane jest w pokojach, świetlicach, no i... co pewien czas na „gocinnych występach” u naszych profesorów. Studenci na ogół zdają egzaminy dobrze. „Pechowców” jakoś na razie nie widać.

Mile niespodzianki urządził np. zakład polityki agrarnej, gdzie bez pytania można dostać bardzo dobrą ocenę. Oceny bardzo dobre otrzymują ci studenci, którzy w czasie całego semestru wykazywali wzorową postawę oraz aktywność na ćwiczeniach z tego przedmiotu.

Milą i pożyteczną imprezą, która, mówiąc nawiasem, była także niespodzianką, był poniedziałkowy występ olsztyńskiej orkiestry symfonicznej oraz artystów Opery Warszawskiej i Balety. Koncert odbywał się w dość prymitywnych warunkach (pudium dyrygentki jak też i dla solistów — stanowiły zwykłe krzesła). Mimo to atmosfera była przyjemna. A ula aż „trzeszczała”, tylu było słuchaczy. Każdy występ zaś nagradzany był hucznymi oklaskami. Krystyna Kostalówna i Roman Niemcewicz naprawdę oczarowali „kortowiaków”.

Studenti są bardzo wdzięczni rektoratowi WSR za umożliwienie im bezpłatnej, przyjemnej i kulturalnej rozrywki. Podziękują za to będą, zapewne, dobre wyniki w czasie trwania egzaminów.

Wu-ka

Redakcja i Administracja
Olsztyn ul. Mazurska nr 1
Tel. 35-42 i 25-23 Odp. wre-
dziany za dismo: Komitej
Redakcyjny Wydaje Insty-
tut Prasy Olsztyńskiej

Prenumerata miesięczna zł 5,- 2x
mówienia i wpłaty na prenumeratę
przyjmują wszystkie urzędy pocztowe
oraz listonosze. Odsyłania drobne zł
1,50 za wyraz wymiarowe za tekstem
zł 2,- za 1 n.m. specjalne zł 18,- za
wiersz Konto PKO I-717/10

Druk RSW „PRASA” Marszałkowska 3/6
5-B-10757